

Второ, по силата на международни договори Османската империя запази известни балкански територии и се легитимира и като балканска държава. Това положение ѝ позволи да работи системно и активно за експлоатиране на своето наследство сред балканските страни и народи с оглед на исторически формираните си интереси на Балканите. В този смисъл Османската империя (а в много отношения и нейната наследница - Република Турция, или поне редица нейни управляващи среди и кръгове), продължи да съхранява създаденото от самата нея религиозно-верско "статукво" сред населението на балканските страни и държави, в това число и в неговия ромски състав и измерение, и при възможност и дори да изменя съотношението между християнството и мюсюлманството в полза на последното.